

kladní listy datem 16. května 1920 a počítala též vyšší dopravné, od tohoto dne platící. Žaloba o vrácení zvýšku byla zamítnuta s o u d y všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Podle Šu 5 žel. dopr. ř. ze dne 11. listopadu 1909 čís. 172 ř. zák. ručí sice dráha za své lidi, ale tím není řečeno, že by každý její zaměstnanec byl oprávněn, uzavírat se stranami platné dopravní smlouvy. V Šu 61 jest přijímání zboží a nákladních listů za účelem ujednání dopravní smlouvy vyhrazeno výpravě; přijme-li zboží a nákladní list zřízenec, který není oprávněn jménem dráhy smlouvy ujednávat, ručí sice dráha za jeho zavinění, dopravní smlouva však uzavřena není. Ta vejde v platnost teprve, když výpravna sama dodatečně zboží a nákladní list přijme a na znamení přijetí opatří nákladní list dle prvního odstavce Šu 61 žel. dopr. ř. denním razítkem. To stalo se v tomto případě až 16. května 1921. Z okolnosti, že nákladní list byl označen razítkem ze dne 16. května a nikoli 15. května, plyne dále, že dodatečné přijetí zboží výpravou k dopravě mělo význam konstitutivní a nebylo jen dodatečným schválením toho, co se stalo den před tím. Žalobce nemůže se pro svůj nárok dovolávat mnoholetého zvyku, že dráha od V-ských železáren přijímala zboží k dopravě také v noci, neboť bylo zjištěno, že ve všech takových případech se nákladní list opatřoval razítkem teprve následujícího dne. Datum přijímacího razítka má důležitý právní význam. Není jen důkazem, kdy byla smlouva uzavřena; počítá se podle něho také lhůta dodací. Jestliže dráha přijímala sice vagony naložené i v noci, ale opatřovala nákladní listy datem následujícího dne a jestliže V-ské železárny proti tomu nikdy ničeho nenamítaly, nelze srovnalou vůli stran vyložit jinak, než že právní účinky přijetí vagonů, totiž uzavření dopravní smlouvy, měly nastati teprve následujícího dne. Bez významu jest námitka, že by pak mezi skutečným převzetím zboží a uzavřením dopravní smlouvy nastalo mezičasí bez právního podkladu. Jest sice správné, že pro tuto dobu neplatí ustanovení Šu 64 žel. dopr. ř. a to již z toho důvodu, že ani výhradu pozdější dopravy nemůže platně učiniti kterýkoliv zřízenec dráhy, nýbrž zase jen výpravna, platí však dojista podpůrné předpisy občanského práva o smlouvě schovací a náhradě škody.

Čís. 2656.

Nárok dráhy na zdržné. Pokud jest vůz drahou k nakládání řádně přichystán. Není po případě třeba, by byl přisunut na nakládací kolej.

(Rozh. ze dne 23. května 1923, Rv II 9/23.)

Železniční erár domáhal se na žalovaném zdržného, ježto vozy byly k nakládání řepy připraveny již 17. října 1921, žalovaný je však naložil a odeslal teprve 24. a 25. října 1921. Žalovaný namítl, že dráha nepřistavila vozů na nakládací kolej, nýbrž nechala je státi na vedlejší koleji. Procesní soud první stolice žalobě vyhověl mimo jiné

z těchto důvodů: Pokud žalovaná strana namítá, že objednané dva vozy nebyly přistaveny na nakládací kolej, nýbrž postaveny na koleji vedlejší, jest poukázati na to, že žalovaný měl příležitost i možnost, kdykoliv vozy dáti přesunouti svými lidmi za pomoci železničních zřízenců na nakládací kolej, jak se to dělo vždy i s jinými objednanými vozy, které na vedlejší koleji byly připraveny. Vyplývá i ze svědectví Karla T-a, Františka K-a a Aloise D-a, že byly objednané vozy pro žalovaného obvykle postaveny na vedlejší kolej, ježto byly nakládány postupně a teprve dle potřeby byly přesunovány na kolej nakládací, jak obvykle, lidmi žalovaného za pomoci zřízenců. Jest sice podle posudku obchodní a živnostenské komory zvyklostí u drah, objednané vagony přistavovati na kolej nakládací. Než ze shora uvedených svědectví patrno, že v tom případě tomu tak nebylo, naopak dělníci žalovaného pravidelně objednané vozy sami s pomocí zřízenců na nakládací kolej přesunovali. Pakliže staniční úřad žalovanému nebo jeho zástupci dojití vozů oznámil a k nakládání odevzdal, byť i byly vozy z dopravních důvodů odstaveny na vedlejší kolej, jest za to míti, že bylo vyhověno předpisům Šu 63 (5) žel. dopr. ř. ohledně přichystání (připravení) objednaných vozů. O d v o l a c í s o u d rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Nesprávně posouzena ve směru právním byla prý věc proto, že napadené rozhodnutí jest v rozporu s platnými předpisy. Dopravní řád zakazuje každému, kdo není zaměstnán u dráhy, vstup na koleje a předpisuje, že se vozy mají postavit ku skládce, a nikoliv někde na stanici, zatarasené spoustou vagonů. Vyproštění a posunutí příkázaných vagonů zákazníky samými měla by v zápětí porušení dopravy a možná též úrazy a jiné nehody. Nestačí prý tedy oznámení, že vozy objednané stojí někde na kolejích. Tyto námitky jeví se býti bezpodstatnými. Svědci vesměs potvrdili, že se posunování vozů z vedlejší na nákladní kolej provádělo pokaždé pod dozorem a za účinkování železničních zřízenců, tedy bezpochyby způsobem, jenž vylučuje každé nebezpečí. Z výpovědí svědků dále vyplývá, že o tom nemůže býti řeči, že objednané vozy byly někde zataraseny. Stály na vedlejší koleji, až by bylo na nakládací koleji pro ně místo. Že však postavením vozů na vedlejší kolej bylo vyhověno předpisu Šu 63 (5) žel. dopr. ř., bylo vzhledem na místní poměry a na dopravu, obvyklou ve stanici, o niž jde, prvním soudem správně vylíčeno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatel běře napadený rozsudek v odpor z důvodu Šu 503 čís. 4 c. ř. s.; neprávem. Otázka, zda vagony žalovanému dne 17. října 1921 ve stanici řádně k nakládání řepy byly přichystány, byla soudy nižšími správně a ve smyslu kladném rozřešena, kdyžtž nižší soudy dospěly k přesvědčení, že ve stanici B. objednané vozy postaveny byly obvykle na vedlejší kolej a že vozy ty dělníci žalovaného za pomoci železničních zřízenců, když je chtěli nakládati, posunuli si na kolej nakládací. Nižší soudy zjistily dále souhlasně, že vagony na této vedlejší koleji od 17. října 1921 k nakládání přichystány stály, že žalovaný o tom byl uvědoměn a přes to vagony teprve 24. případně 25. října 1921 na-

ložil. Pojem přichystání v §u 63 čís. 5 žel. dopr. ř. neznamená, jak žalovaný míní, že vagony dráhou k nakládání přichystány jsou jen tehdy a od té doby, od kdy jsou na nakládací koleji, nýbrž sluší přichystáním rozuměti připravení vozů tak, aby skutečně ve lhůtě zákonem k nakládání určené mohly býti naloženy. Okolnost, v dopisu obchodní a živnostenské komory uvedená, že přichystáním ve smyslu §u 63 čís. 5 žel. dopr. ř. všeobecně se rozumí, že vagon k místu nakládání se přistaví a že teprve od té doby dráha zdržné může žádati, nemění v tomto případě ničeho na právním posouzení věci, neboť není žalovaným tvrzeno, že vagony nemohl ve lhůtě zákonem k naložení stanovené naložit jen proto, že vagony byly na vedlejší koleji. Sluší proto vagony, i když byly na vedlejší koleji, s ohledem na to, že ve stanici se vagony obvykle tímto způsobem přichystávaly, v tomto případě za řádně přichystané pokládati a povinnost žalovaného, platiti zdržné, když vagony ty nikoli v zákonné lhůtě, nýbrž později naložil, jest plně odůvodněna. Lichost tvrzení žalovaného, že jeho lidé nebyli oprávněni posunování předseviziti, neměli-li se dostat do rozporu s předpisem dopravního řádu, kterým každému nezaměstnanci je vstup na koleje zakázán, odůvodnil již správně soud odvolací, pročez se dovolatel s těmito vývody na správné stavu věci a zákonu odpovídající důvody napadeného rozsudku poukazuje.

3

Čís. 2657.

Nedostatečná topnost prodaného a dodaného individuálního uhlí, obchodnický srozumitelně označeného, není jeho vadností, nýbrž jeho vlastností.

(Rozh. ze dne 23. května 1923, Rv II 16/23.)

Žalovaná opavská firma objednala u žalobkyně trutnovské kotlové uhlí. Žalobkyně, dodavši uhlí, domáhala se zaplacení kupní ceny na žalované, jež dala uhlí k dispozici. Procesní soud prvního stádu žalobu zamítl, odvolací soud jí vyhověl. Důvody: Prvý soud zamítl žalobní žádost, míně, že žalovaná strana byla na omylu, když činila objednávku a objednávala smlouvu, majíc za to, že trutnovského kotlového uhlí lze samostatně použiti k vytápění kotlů a že omyl musil býti žalobkyni z okolností patrným. Tento názor jest však mylným. Žalovaná objednala trutnovské kamenné uhlí a to bylo jí též dodáno. Musí tudíž jako kupitelka nésti všechny vady, jež má tento druh uhlí, a nemůže se odvolávat na to, že jí vady nebyly známy. Při tom jest zcela lhostejno, zda uhlí bylo dosud v okolí Opavy užíváno, čili nic. Neboť bylo její věcí, by se před objednávkou vyptala na vlastnosti tohoto uhlí. Ostatně musila z nízké ceny a z lehčí možnosti, toto uhlí si opatřiti, souditi, že jest méněcenné. Dále nesmí býti přehlédnuto, že k objednávce uhlí došlo prostřednictvím L-a, jemuž, jak výpovědi svědka D-a jest prokázáno, bylo tímto jako prokuristou žalobkyně prohlášeno, že trutnovské uhlí jest pouze zbožím druhé jakosti. Že by omyl žalované byl způsoben žalující stranou, nebylo tvrzeno. Odvolací soud nemůže přisvědčiti k vývodům důvodů rozsudku, že žalující straně musil býti nápadným omyl žalované o vlastnostech trutnovského uhlí; k odůvodnění